

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/612/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201934
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613201934.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, právnej veci žalobcu: SECAPITAL S.a.r.l., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxembursko, IČO: B 108305, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: F. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. D. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 634,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/108/2013-66 zo dňa 12.9.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu zamietol, žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 79 ods. 1, § 101 ods. 1 O.s.p. a nasledovné skutočnosti:

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opierajú o právo alebo iný nárok (§ 79 ods. 1 O.s.p.). Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno - právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení práva, alebo pri bránení práva opiera. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v konaní preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporovom konaní, ako v konaní nesorovom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh, ako v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Sporové konanie je ovládané tzv. prejednávou zásadou. Uvedená zásada určuje, že procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu majú účastníci konania a nie súd. Prejednávací zásada

znamená, že sú to účastníci konania, ktorí majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu zamietol. Žalobca v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejmý skutkový dej (skutok), na ktorého základe sa uplatňuje právo, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje tým možnosť zámény s iným skutkovým dejom. Z tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe vyplynulo, že žalovanému boli na základe zmluvy o pôžičke poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 25.000,- Sk (829,85 eur), ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach vo výške 808,- Sk (26,82 eur), v počte splátok 48. Dlžnú sumu vyčíslil celkom vo výške 1.172,05 eur, ku ktorej pripočítal zmluvnú pokutu 79,63 eur a odpočítal sumu uhradenú žalovaným 616,86 eur, t. j. dlh žalovaného mal predstavovať výšku žalovanej istiny 634,82 eur. Uvedené vymedzenie skutkového deja je príliš všeobecné, neurčité, teda nepostačujúce a rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok, nie sú opísané v požadovanom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje možnosť zámény s iným skutkom. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v žalobe absentuje tvrdenie, v akom konkrétnom období (rozhodujúcom pre nárok uplatnený žalobcom) žalovaný začal čerpať poskytnuté peňažné prostriedky, v akej výške a za aké konkrétne obdobie vznikol žalovanému dlh. Z tvrdení žalujúcej strany vôbec nie sú zrejmé podmienky splácania čerpaných peňažných prostriedkov, a to výška úrokovej sadzby, ktorou sa poskytnuté peňažné prostriedky úročili, dátum splatnosti jednotlivých splátok. Zo žaloby vôbec nie je zrejmé a to ani po výzve súdu, ktoré splátky žalovaný uhradil a ktoré neuhradil; v prípade zaplatených splátok žalobca jednotlivo neuviedol ich výšku, dátum úhrady, obdobie, na ktoré sa platba vzťahuje. V prípade neuhradených splátok žalobca taktiež neuviedol ich výšku, ani obdobie, ku ktorému prislúcha každá neuhradená splátka. Žalobca taktiež v žalobe neuviedol, aká čiastka z dohodnutej splátky sa vzťahovala na istinu úveru, aká na úrok, príp. na ďalšie položky. Uvedené rozlíšenie má význam v situácii, ak veriteľ vyhlási predčasnú splatnosť, resp. požaduje zaplatenie celého dlhu naraz (z dôvodu nesplácania úveru dlžníkom), keďže po zosplatení úveru prislúchajú veriteľovi úroky z omeškania, nie zmluvné úroky. V žalobe absentuje špecifikácia (spôsob výpočtu žalovanej sumy a rovnako aj jednotlivých položiek, ktoré tvoria žalovanú istinu. V časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 79,63 eur ako zmluvnej pokuty súd tiež žalobu zamietol ako nedôvodnú. V tejto časti žalovanej sumy si žalobca rovnako nesplnil povinnosť tvrdenia, keď žiadnym spôsobom nešpecifikoval, z čoho pozostáva uplatnená suma a akým spôsobom ju vypočítal. Vymedzenie nároku je všeobecné a neurčité. V tejto časti žalovanej sumy však žalobca uplatnený nárok jednoznačne neindividualizoval a takéto vymedzenie nároku pripúšťa možnosť zámény s iným skutkom. Význam riadneho doplnenia žaloby o uvedenie vyššie uvedených náležitostí netreba v žiadnom prípade podceňovať. Nepochybne sú s ním spojené nezanedbateľné procesnoprávne, ako aj hmotnoprávne dôsledky. Z hľadiska procesného práva je dôležité, aby riadnym a nezameniteľným vymedzením nároku bola vylúčená možnosť zámény s iným nárokom, ako aj možnosť uplatnenia toho istého nároku (rovnakého plnenia na tom istom skutkovom základe) v ďalšom konaní, čo súvisí s prekážkou začatej, resp. rozhodnutej veci. Preto je potrebné zotrvať na dodržaní požiadavky riadneho a nezameniteľného uplatnenia nároku. Riadne vymedzenie a preukázanie splatnosti dlhu má bezpochyby význam z hľadiska stanovenia vzniku omeškania s peňažným plnením (v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania) a nepochybne má význam aj z hľadiska ďalších právne významných inštitútov hmotného práva, ktoré súvisia s uplatneným nárokom a s jeho súdnou vymáhateľnosťou. Súd zdôrazňuje, že je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že povinnosť účastníka tvrdiť skutočnosti by bola nahradená vyčítaním uvedených skutočností z listinných dôkazov zo strany súdu. Listinné dôkazy, na ktoré žalobca odkazuje v žalobe, slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, žiadnu inú funkciu nesmú mať. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe a ktoré má povinnosť tvrdiť žalobca, príp. iná dotknutá procesná strana, došlo by tým nepochybne k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov konania, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto účastníka konania plnil súd. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je tiež potrebné zdôrazniť, že absencia vyššie uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom súdu podľa ustanovenia § 43 OSP. Napriek absencii uvedených náležitostí v žalobe, nemá žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu. Vzhľadom na to, že žalobca nedoplnil žalobu ani na výzvu súdu v zmysle poučenia súdu a v požadovanom rozsahu nesplnil povinnosť tvrdenia v časti žalovanej istiny, súd sa potom ďalej nezaoberal príslušenstvom istiny. Žalobca,

napriek tomu, že bol predvolaný na súdne pojednávanie, na ktorom mal vytvorený priestor pre doplnenie žaloby, sa pojednávania nezúčastnil a nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Žalovaný si neuplatnil náhradu trov konania, z tohto dôvodu súd mu náhradu trov konania nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že zistenia súdu nezodpovedajú obsahu spisu, nakoľko má za to, že uviedol všetky tvrdenia a predložil všetky dôkazy preukazujúce oprávnenosť jeho nároku. V súdnom spise sa nachádzajú písomné podania, v ktorom právny zástupca žalobcu predložil prehľad splátok a úhrad, z ktorého je zrejmé, koľko splátok a v akej výške žalovaný uhradil a zároveň uviedol celkovú sumu úhrad. Uviedol výšku a počet predpísaných splátok a že v zmysle čl. 6 bod 6.2 podmienok k zmluve o pôžičke je uvedené, že pokiaľ nie je v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Má za to, že žalovaný podpisom zmluvy bol z vyššie uvedenými podmienkami uzrozmeneý, súhlasil s nimi a uvedené nijakým spôsobom v čase podpisu zmluvy nerozporoval. Má za to, že jeho nárok je riadne vymedzený, preukázaný a skutkový dej ako aj všetky skutočnosti sú riadne opísané, určité a nespôsobujú možnosť zámeny s iným skutkom.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii, na ktorých založil odvolateľ - žalobca svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalovaný ako úspešný účastník v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.